

РЕШЕНИЕ

№ 1780

гр. София, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 22.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **754** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (ДПУСЯ) срещу предписание, обективизирано в констативен акт № КА-ПБЗН-СО0-11-5/21.12.2022г., издадено от инспектор по защита на населението (ЗН) в група „Превантивен контрол и превантивна дейност“ (ПКПД) при Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ – С. (РДПБЗН), в частта, с която на предприятието е предписано в аварийния план да се приложат карти на уязвимите от заливане територии, които ще бъдат наводнени от високата вълна при разрушаване на язовирната стена или изпускане на водни обеми от язовир „Хаджийско дере“, [община], Софийска област, в аварийни условия. Ответникът оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна. Жалбата е допустима, като е подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Оспореното предписание е издадено на основание чл.89 от Закона за защита при бедствия (ЗЗБ) след проверка, извършена на 21.12.2022г. При нея било установено, че язовир „Хаджийско дере“, [община], Софийска област е собственост на ДПУСЯ. Язовирът представлява строеж от първа категория съгласно чл. 137, ал. 1, т. 1 буква „д“ от Закона за устройство на територията (ЗУТ) и е класифициран в I-ва /Висока/

степен на потенциална опасност. За същия има изготвен аварийен план, но не са приложени карти на уязвимите от заливане територии, които биха били наводнени при образуване на висока вълна от разрушаването на язовирната стена или от изпускането на водни обеми от язовира в аварийни условия. Издателят на оспорения акт приел, че описаното е в несъответствие с чл. 35, ал. 2 от ЗЗБ във връзка с т.4.8 от приложение № 2 към чл. 57, ал. 2 от Наредба за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние, обн. ДВ бр.9/31.01.2020г. (Наредбата). За отстраняване на това несъответствие постановил процесното предписание в срок до 30.11.2023 г., да се приложат карти на уязвимите от заливане зони в аварийния план на обекта, на основание чл.35, ал.2 ЗЗБ във вр. чл.57, ал.2 и т.4.8. от Приложение № 2 към Наредбата.

В производството пред съда не бяха представени доказателства, от които да е възможен извод, различен от формирания от административния орган. Видно от представения констативен протокол, (л.19 от адм. д. № 85/2023г. на Административен съд София област), съставен в изпълнение на заповед № ОА-174/17.09.2020г. на областния управител (л.60 от същото дело), за класифициране по степен на потенциална опасност съгласно чл.141б от Закона за водите (ЗВ), язовир „Хаджийско дере“ е определен като такъв с Първа висока степен на потенциална опасност, като са налице засегнати елементи от инфраструктурата, водещи до отрицателни последствия за обществото и човешкото здраве и стопански такива от първа и втора категория по смисъла на чл.2 и чл.4, ал.5 от Наредба № 1 за номенклатурата за видовете строежи. Като собственик, жалбоподателят има задълженията по чл.35, ал.1 и ал.2 ЗЗБ. В чл.139д ЗВ изрично е предвидено, че при осъществяването на своята дейност ДПУСЯ има правата и задълженията на собственик на язовирните стени и съоръженията към тях на язовирите по чл.138б и предоставяните по чл.139а, ал.5 и ал.6 от същия закон.

Съгласно чл.4, ал.1 от Наредбата, собственикът на язовира стопанисва, поддържа, организира, провежда, ръководи и осъществява техническата и безопасната му експлоатация и опазването на околната среда. При осъществяване на контрол по спазването на този закон или на подзаконовите нормативни актове по прилагането му министърът на вътрешните работи или оправомощени от него длъжностни лица дават предписания – чл.89, ал.1 ЗЗБ. Видно от представената заповед № 8121з-812/17.07.2019г. на министъра на вътрешните работи, издадена на основание чл.33, т.9 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) във вр. с чл.87, ал.1, чл.89, чл.90 и чл.100, ал.1 и ал.3 ЗЗБ, на длъжностни лица от Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ са възложени правомощията по чл.87, ал.1 и чл.89 ЗЗБ – да осъществяват контрол по спазване на закона и да дават задължителни предписания. Сред тези длъжностни лица са инспекторите по защита на населението в РДПБЗН. Съгласно т. IV от посочената заповед, организацията за осъществяване на контрол по ЗЗБ се определя със заповед на директора на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“. В изпълнение на негова заповед № 1983з-103/21.02.2017г., т. III.3.5., директорът на РДПБЗН – С. е определил по териториални и специализирани участъци в областта на служителите от Група „Превантивен контрол и превантивна дейност“ към РДПБЗН, с представената заповед № 1985з-157/22.02.2022 г. (л.30-31 от адм. д. № 85/2023г. на Административен съд София област). В пределите на териториалната компетентност на издателя на оспорваното предписание са обектите в [община], какъвто е процесният.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че предписанието е издадено от компетентен орган в установената форма; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и то е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Във връзка с доводите на жалбоподателя е необходимо да се отбележи и следното. Не всяко нарушение на административнопроизводствените правила е съществено по смисъла на чл.146, т. 3 АПК, а само онова, което, ако не би било допуснато, производството пред административния орган би имало различен резултат. В случая не се установяват релевантни обстоятелства, различни от възприетите от издателя на оспорения акт. Ето защо, не е съществено нарушение неуведомяването на дружеството за образуваното производство и липсата на представител на собственика на язовира при извършване на проверката.

Съгласно чл.7 от Наредбата, собственикът отговаря за изпълнението на всички изисквания по ЗВ и по същата наредба за осигуряването на безопасна експлоатация на язовирите. С нормата на чл.138а, ал.1 ЗВ е въведено задължение за собствениците или ползвателите на водностопански системи и съоръжения и на обекти по чл.131, ал.1 да изготвят аварийни планове по реда на чл.35 ЗЗБ или да възложат тяхното изготвяне на оператори и съответно да осигуряват изпълнението на предвидените в тях мерки. В чл.57, ал.1 от Наредбата е предвидено, че аварийните планове на язовирите се изготвят от собственика/ оператора по реда на чл.35 ЗЗБ и чл.138а, ал.1 и ал.2 ЗВ. Специфичните изисквания за формата и съдържанието на аварийните планове са изрично и изчерпателно регламентирани в Наредбата, Приложение № 2 към чл.57, ал.2. Съгласно т.4.8., посочена в процесното предписание, аварийният план задължително съдържа карти на уязвимите от заливане зони, които се изготвят за язовирите от първа висока степен на потенциална опасност съгласно чл.141б ЗВ. Основната цел на картите на уязвимите от заливане зони е да се определят териториите, които ще бъдат наводнени от високата вълна при разрушаване на язовирната стена или от изпускане на водни обеми от язовира в аварийни условия. Картите на уязвимите от заливане зони са необходими, за да се улесни навременното уведомяване и евакуацията на райони, потенциално засегнати от разрушаване на язовирната стена или преминаване на висока вълна. Картите на уязвимите от заливане зони на язовирите от първа висока степен на потенциална опасност включват засегнатите територии и зони, определени в приложение № 1 към чл.10, ал.2 от Наредбата.

Както беше посочено по-горе, язовирът, за който е издадено процесното предписание, е класифициран като такъв от първа висока степен на потенциална опасност по смисъла на чл.141б, ал.1, т.1 ЗВ. Не се установява, нито се твърди обстоятелство, различно от отразеното в обстоятелствената част на оспорения акт, че за същия язовир е бил разработен и утвърден аварийен план, но към него няма приложени карти на уязвимите от заливане зони в съответствие с чл.35, ал.2 ЗЗБ във вр. с т.4.8. от Приложение № 2 към чл.57, ал.2 от Наредбата. Тези карти са неразделна част от аварийния план, съгласно посочената т.4.8. от Приложение № 2. Съответно прилагането им е в тежест на собственика, както сочи и проследената нормативна уредба. Тези карти не са идентични на посочените в чл.146з ЗВ. Последните се отнасят за райони под заплаха от наводнения и райони с риск от наводнения; представляват основа за създаване на планове за управление на риска от наводнения

на ниво район; съставят се от съответната басейнова дирекция. Предписаните в случая карти са за уязвими от заливане зони при разрушаване на язовирна стена или от изпускане на водни обеми от язовир в аварийни условия; те са част от аварийния план на язовира и се осигуряват от собственика/ оператора на язовира. Последователността, в която законът третира двата вида карти, е от по-малкото към по-голямото. Първо се изготвят аварийни планове с карти на уязвимите от заливане зони на всеки обект, а след това се изготвят планове за управление на риска от наводнения в целия район, в който може да има множество водоеми и водностопански съоръжения. Систематичното място на двете уредби е съответно в Глава девета, Раздел I от Закона за водите – общи положения, и в Раздел II – IV, относими към оценка и управление на риска от наводнения. Именно собственикът (в случая - жалбоподателят) е длъжен да приложи към аварийния план на язовира карта на уязвимите от заливане зони. Липсата на единна методика за изработване на картите по т.4.8. от Приложение № 2 към Наредбата, не освобождава собственика на язовира да изработи и одобри аварийен план в съответствие с императивните изисквания на закона, включително като изготви карти на заливните зони. Макар действащата нормативна уредба да изисква прилагане на единна методика при изготвяне на посочените карти на уязвимите от заливане зони, липсата на такава методика не поставя задължените лица в невъзможност да изготвят карти на такива места. Изготвянето им е и с превантивна цел, предвид първата степен на потенциална опасност.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, с ЕИК[ЕИК], срещу предписание, обективизирано в констативен акт № КА-ПБЗН-СО0-11-5/21.12.2022г., издадено от инспектор по защита на населението в група „Превантивен контрол и превантивна дейност“ при Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ – С., в частта, с която на предприятието е предписано в аварийния план да се приложат карти на уязвимите от заливане територии, които ще бъдат наводнени от високата вълна при разрушаване на язовирната стена или изпускане на водни обеми от язовир „Хаджийско дере“, [община], Софийска област, в аварийни условия.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: